

Заняткі восьмая

Занятие восьмое

Я быў за ша́фера

Ажаніўся мой сябра Мікіта. Але ж і добрае справілі яму вясельле! Зь песьнямі, з гумарам, з гульнямі. Гасцей было поўнае застольле. Старшы сват пільнаваў парадку. Пілі квас, мядуху, піва. Я дык надта ўпадабаў ягадны напой — варану́ху. На гарэлку ніхто не налягаў, бо ўсім і так было вясёла. Нястомна гралі музыкі. Сыпвалі песьні. Цешыліся з маладых. Адорвалі іх падарункамі. Дзялілі каравай.

Лад мовы

Прыназоўнік

(Предлог)

Прыназоўнік (*предлог*) — служебная неизменяемая часть речи. Указывает на зависимость между предметами: **наклаў на стол** (положил на стол), либо на направление действия: **прыйду да цябе** (приду к тебе).

Предлоги бывают:

- *простыя* (*простые*) **ад, аб, пад, над, перад, прад, з (зь), за, без (бяз):** адыйшоў *ад* навукі (отошёл от науки), **пад** *стольлю* (под потолком);
- *складаныя* (*сложные*) **накшталт, замест, звыш, усьлед, насустроч, упоперак, наконт: папытаюся наконт кватэры** (узнаю насчёт квартиры).

Предлог связывает самостоятельные части и вместе с ними имеет разные значения (времени, места, способа действия). Предлог управляет падежом слова, перед которым стоит. Согласование предлога с тем или иным падежом часто бывает обусловлено чисто стилистически. Можно сказать **паедзем па** *абедзе* (поедем после обеда), а можно — **паедзем пасъля** *абеда* (поедем после обеда).

Предлоги **пра, праз, на, у** употребляются обычно с винительным и предложным падежом: **чытаю пра падзеі за мяжой, едзем праз Польшчу, адзежа на съята, прыйду ў сераду, сънег на страсе, дзяўчына ў хустцы.**

Некоторые предлоги употребляются с несколькими падежами.

Выйшаў з дому (Р.).

Быў тут з тыдзень (В.).

Спаткаўся зь сябрамі (Т.).

Следует отличать существительные с предлогами от похожих по звучанию наречий.

Прачытаю съпіс з пачатку.

Спачатку прачытаю съпіс, а **потым** удакладню.

Уночы зімовыя бывае холадна.

Я прыехаў уночы.

Ад'яжджалі ў восень халодную.

Увесень і верабей багаты.

Удзень летні хороша ў лесе.

Удзень было горача.

Прочту список с начала.

Сначала прочитаю список, а потом уточню.

В ночи зимние бывает холодно.

Я приехал ночью.

Отъезжали холодной осенью.

Осенью и воробей богат.

Летним днём хорошо в лесу.

Днём было жарко.

В беларуском языке употребление предлогов отличается от русского.

1) Обратите внимание на различие отношений между предметами, которые выражаются предлогами *за*, *проці*, *на*, *да*:

паедзэм *на госьці, у грыбы, у ягады* (поедем в гости, по грибы, по ягоды),
маці сумуе *на дзіцяці* (мать грустит о ребенке),
заедзэм *на сястру* (заедем за сестрой),
съмлюся *зь цябе* (смеюсь над тобой),
ажаніўся *зь ёю* (женился на ней),
дзівімся *з гэтага* (удивляемся этому),
кпяць *зь яго* (подтрунивают над ним),
экзамэн *з гісторыі* (экзамен по истории),
разумнейшы *за ўсіх* (умнее всех),
лічу *за свой абавязак* (считаю своим долгом),
маю *яго за роднага брата* (он мне как родной брат),
Мікіту *уважаюць за галоўнага* (Никиту признают главным),
проці яго я нішто (по сравнению с ним я ничто),
раз на тыдзень (раз в неделю),
вучыцца на ўніверсітэце (учится в университете) НО! *вучыцца ў школе*,
скрынка на лісты (ящик для писем),
вада на ўмываньне (вода для мытья),
шытак на арыфметыку (тетрадь по арифметике),
ланцужок да гадзінніка (цепочка к часам),
хустачка да носу (носовой платок),
адзежа на свята (праздничная одежда).

2) Предлог *за* всегда уместен с глаголами **мець, быць, стаць, уважаць, выбіраць**.

3) В отличие от русского, в беларусском языке есть много оборотов с предлогом *на*:

бачыў на свае очы (видел своими глазами),
слабы на очы (слаб глазами),
багаты на латы, а не на шаты (богат заплатами, а не нарядами),
наша мова багата на слова и на звароты (наш язык богат словами и оборотами).

Практыкуйцеся

1. Назоўнік пастаўце ў склоне, якога патрабуе прыназоўнік, і складзіце сказы, адказаўшы на пытаныні (Существительное поставьте в падеже, которого требует предлог, и составьте предложения, ответив на вопросы).

Узор: Дзе станцыя? Воддалъ (дорога) → Станцыя воддалъ дарогі.

Дзе лазня?	Каля (дом).
Дзе машина?	На (двор).
Дзе яны?	На (двор).
Дзе пральня?	Пры (завод).
Дзе гасьцёўня?	У (кватэра).
Дзе возера?	Сярод (лес).

В сочетании с предлогом **на** слово **двор** в предложном падеже имеет окончание:

— **-ы**, если имеется в виду двор как место, участок, площадка: **Легкавушка стаіць на двары** (Легковая машина стоит на дворе);

— **-э**, если **двор** — наружная среда: **Дзеці гуляюць на дварэ** (Дети играют на дворе).

Вообще, в беларуском языке в смысле «площадка» более естественно употребление слова **надворак**, т.к. **двор** издревле имет другое значение — господский дом, усадьба.

2. Зъмяніце пададзенныя ў дужках слова паводле сэнсу ўжывання іх з прыназоўнікамі

(Измените данные в скобках слова согласно смысла употребления их с предлогами).

Узор: спазынліся (ты) → спазынліся празь цябе.

ажаніўся	(дзяўчына)
дзіўлюся	(ён)
сумую	(яна)
съмлюся	(яны)
кляць	(я)
спазынліся	(ты)
згодна	(артыкул)
прайшоў	(гушчар)
віншую	(свята)
сяджу	(кампутар)
зайшоў	(дзіця)
іду	(дарога)

3. Раскрыйце дужкі, ужываючы прыназоўнік з адпаведным склонам і складзіце сказы

(Раскройте скобки, употребляя предлог с соответствующим падежом и составьте предложения).

Узор: Патэлефануе каля (поўдзень) → Патэлефануе каля паўдня.

Надыдзе Прыедзе	па	(абед)
	праз	(гадзіна)
	да	(вечар)
	каля	(сем гадзін)
	у	(раніца)
	пасьля	(сънежань)
	на	(нядзеля)
		(надвячорак)
		(свята)
		(чацвер)

(паўтары хвіліны)
(золаку)
(апоўдзень)
(уначы)

4. Пастаўце пытаныні да пададзеных дзеясловаў і вызначце залежны склон

(Поставьте вопросы к приведенным глаголам и определите зависимый падеж).

Узор: зрадзіць каму? → давальны склон

перапрашаць, прабачаць, дараўваць, спагадаць, слугаваць, пагаджацца, сустракаць, дзякаваць, дакляраваць, сумаваць, баліць, апранаць, спрыяць, выконваць

5. Складзіце сказы, ужываючы пададзенныя словазлучэніні

(Составьте предложения, употребляя приведенные словосочетания).

Узор: па горадзе → Ясь цэлы вечар гуляў па горадзе зь сябрамі.

па сэзону (Д.), у сэзоне (М.), па маршруту (Д.), у маршруце (М.),

па зъместу (Д.), у зъмесьце (М.), па надпісу (Д.), у надпісе (М.),
па горадзе (М.), па вуліцах (М.), па тэлефоне (М.), па дарогах (М.).

6. Слова ў дужках пастаўце ў вінавальным склоне і ўтварыце паравнаўчыя словазлучэніні з прыназоўнікам *за* (Слова в скобках поставьте в винительном падеже и образуйте сравнительные словосочетания с предлогом *за*).

Узор: дужэйшы (я) → дужэйшы за мяне

старэйшы	за	(я)
вышэйшы		(ты)
маладзейшы		(ён)
разумнейшы		(усе)
мацнейшы		(мы)
лепшы		(іншыя)

Лад мовы

Злучнік (Союз)

Злучнік (союз) — служебная часть речи, соединяет части сложного предложения или самостоятельные предложения: **У дарозе добра думаеща, таму я й люблю дарогу** (В дороге хорошо думается, потому я и люблю дорогу).

Союзы делятся на:

- простыя (*простые*): **і, а, але, бо, ды, каб, ні, ці, калі, дзе, як;**
- складаныя (*составные*): **таму што, для таго каб, пасъля таго як, з прычыны таго што.**

Функционально союзы делятся на:

— злучальныя (*сочинительные*): **і, ды, дый, ні...ні, як...так і, таксама, а, але, затое, але і, або, аднак жа** и др. — используются для построения сложных предложений, в которых части являются самостоятельными и равноправными;

— падпарадковальныя (*подчинительные*): **што, калі, каб, дзе, таму як, быццам, таму што, ледзь, чуць, толькі, чым, раз, з тым каб, з прычыны таго што** и др. — используются для построения сложных предложений, в которых одна часть предложения подчинена другой.

Наиболее употребительные союзы:

в беларуском языке	в русском языке	пример, пояснение
і (й)	и	Я люблю і каву, і гарбату (Я люблю и кофе, и чай).
але, аднак	но, однако	Людвік гаворыць па-беларуску, але з гэткім акцэнтам (Людвиг говорит по-беларуски, но с таким акцентом).
ды	и, да	ды чаще всего используется в значении «и», иногда в значении «но»: Іван ды Мар'я (Иван да Марья). Ён ведаў, ды нам не паведаміў (Он знал, но нам не сообщил).
	но, однако	
альбо, або	либо, или	Возьмем журавінавага соку альбо Кока-колы? (Возьмём клюквенный сок или Кока-колу?)
ці	или, ли	Папытайся, ці будзе ён вечарам дома (Спроси, будет ли он вечером дома).
ні, ані	ни	ані употребляется для усиления отрицания: Нікуды ня варты дзяцюк, ані да танца, ані да ружанца (Никуда не годный парень, ни веселиться, ни молиться).
як толькі	как только	Як толькі прыйдзеш, адразу пазвані (Как только придёшь, сразу позвони).

калі	когда, если	<i>калі</i> чаще всего выражает время или условие действия: Скажаш, калі ўбачыши яго (Скажешь, когда увидишь его). Калі верыш, то й спраўдзіцца (Если веришь, то и сбудется).
калі б	если бы	Калі б ня дождж, чаго б я намок (Если бы не дождь, я бы не намок).
бо, таму што	потому что	Я вучу беларускую мову, бо жыву на Беларусі (Я учю беларуский язык, потому что живу на Беларуси).
што	что	Добра, што ў мяне былі грошы (Хорошо, что у меня были деньги).
	чтобы если	<i>каб</i> выражает цель, пояснение или условие: Съпяшаюся, каб не спазыніцца (Спешу, чтобы не опоздать). Пазваніў бы, каб мог (Позвонил бы, если бы мог).
хоць	хотя	Я щасцілівы, хоць і не багаты (Я счастливый, хотя и не богат).
балазе	так как, благо, хорошо что	Зараз паедзем, балазе машина здараецца (Сейчас поедем, хорошо что машина подвернулась).

Практыкуйцеся

7. Вызначце ў сказах злучнікі. Скажыце, як яны выразыніваюцца ад адпаведных займеннікаў (Найдите в предложениях союзы. Скажите, чем они отличаются от соответствующих местоимений).

Адведалі — і добра зрабілі, затое ня будзем больш турбавацца.

Колькі было хваляваньня за тое падарожжа!

Я размаўляў з Алесем, прычым ён сам расказаў мне пра тое здарэньне.

Незразумела, пры чым ён тут.

Робім усё магчымае, паколькі ёсьць спадзея.

Ён рагчоў знайсьці сужоднасць, меў гутарку па колькі разоў на дзень.

8. Замест кропак пастаўце той злучнік, які больш падыходзіць для дадзенага выпадку (Вместо точек поставьте тот союз, который более подходит в данном случае).

a) *i / бы* | На сьвята спадзяёмся гасьцей ... вечарынкі.

У дарозе замарыліся, ... не зажурыліся.

Ясь здатны дзяцюк, ... яшчэ які здатны!

b) *нібы / быццам* | Вычуваныне такое, ... знаёмы зь імі шмат гадоў.

Нікому нічога ня рупіць, ... мне аднаму толькі трэба прагчыся.

9. На падставе пададзеных фрагмэнтаў раскажыце, як вы сустракалі гасьцей.

I.

— Добры дзень!

— Дзень добры. Толькі што тэлефанаваў Андрэй. Ён зараз прыйдзе.

— Мы яго пачакаем, калі Вы дазволіце.

— Калі ласка. Магу прапанаваць вам каву, гарбату, ці, можа, кілішак віна?

— Дзякую, гарбату пап'ём з прыемнасцю.

— Частуйцеся!

II.

Гэлена і Мікіта Барздыкі чакаюць гасьцей. Яны меліся быць апаўдні.

На гадзінніку роўна дванаццаць. Зараз павінны быць.

III.

— Частуйцеся, калі ласка, Сямён Мікалаевіч!
— Досыць, дзякую, Настачка.

IV.

Да Барздыкаў папрыходзілі сваякі ды ўся сябрына. Усе рады, што выпала сабрацца разам, бачыць адзін аднаго.

— Вітаем! Віншуем! Прывітаньне! Дзень добры! — чуецца адусюль.

V.

— Добра гэдзеля, спадар Вацлаў.
— Дзень добры, Марцін!

VI.

Сёньня нядзеля, чатырнаццатага верасьня. Іду да майго сябра Мікіты Барздыкі. У яго жонкі Гэлены якраз дзень нарадзінаў.

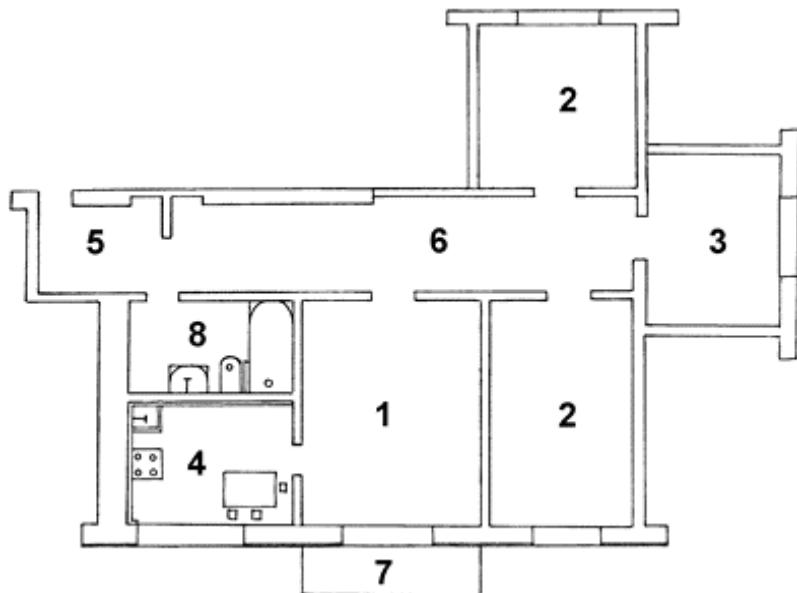
VII.

Яшчэ званок у дзвіверы.
— А, Лявен!
— Дзень добры, цётка Аміля. Знаёмцеся, гэта мая сяброўка Таня.
— Вельмі прыемна. Калі ласка, праходзьце. Хадземце ў пакой.
Сядайце. — Гаспадыня запрашае нас у гасьцёўню.

Уладжанье закватэрavanьня

(Размещение квартиры)

1. гасцёўня — гостиная
2. спальны пакой / спачывальня — спальня
3. дзіцячы пакой — детская комната
4. кухня — кухня

5. прывітальня / пярэдні пакой — прихожая
6. калідор — коридор
7. балкон — балкон
8. лазніца і прыбіральня — ванная и туалет

Па-беларуску кажуць так

Ці магу я запрасіць вас на вячэрУ?
Дзякую за запрашэнныне, прыйду, як будзе
выпадаць.
На жаль, сёньня не магу, а вось заўтра — з
прыемнасцю.

Рады зноў бачыць вас.
Праходзьце, распранайцесь, сядайце.
Уладкоўвайцесь, як зручней.
Калі прапанаваць вам кубачак кавы ці шклянку
гарбаты?
Дзякую, не турбуйцесь.
Я вам не перашкоджу? Можа, я вам замінаю?

Калі ласка, прашу за стол!
Частуйцесь!
Ці вам яшчэ чаго?
Дзякую, калі крыху.
Дзякую, не, досыць.
Я ўжо больш не магу.

Ды не, наадварот.
Што чуваць у вас?
Як справы, як гадуецесь?
Сядайце, дзядзька, калі ласка!

Можно вас пригласить на ужин?
Спасибо за приглашение, приду, как только
смогу.
К сожалению, сегодня не могу, а вот завтра — с
удовольствием.

Рады снова видеть вас.
Проходите, раздевайтесь, садитесь.
Устраивайтесь поудобнее.
Я могу вам предложить чашку кофе или стакан
чаю?
Спасибо, не беспокойтесь.
Я вам не помешаю?

Пожалуйста, прошу к столу!
Угощайтесь!
Может вам ещё чего-нибудь?
Спасибо, только немножко.
Спасибо, нет, хватит.
Я больше не могу.

Да нет, наоборот.
Что у вас слышно?
Как дела, как семья, дети?
Садитесь, дядя, пожалуйста!

Дзякуй, вялікі расьці!

Дзякуй за прыемны вечар.
Я вам хачу падзякаваць за тое, што вы прыйшли.
Прыходзьце яшчэ, мы заўсёды вам радыя.
Дзякуй, што адведалі нас.

На жаль, я мушу ўжо ісьці.
Я хацеў бы з вами разъвітацца.
Ня буду вас затрымліваць.

Спасибо, расти большай!

Спасибо за приятный вечер.
Я вас хочу поблагодарить за то, что вы пришли.
Приходите еще, мы всегда вам рады.
Спасибо, что посетили нас.

К сожалению, мне надо уходить.
Я хотел бы с вами попрощаться.
Не буду вас задерживать.

Практыкуюцеся

10. Прачытайце і адкажыце на пытаныні (Прочитайте и ответьте на вопросы).

— Адкуль самі будзеце?

— Я зь Вільні.

— Каторы раз тут, у нас?

— Першы раз, я ў камандзіроўцы.

— Дзе працуецце, спадару? Які фах маецце?

— З прафэсіі я інжынэр, але ж цяпер у мяне новая праца. Я загадчык гандлёвага аб'яднання.

— Ну і як, ці не шкадуецце?

— Не, я задаволены, гэта жывая работа.

— Як вам Менск?

— Яшчэ нічога ня маю сказаць. Вось толькі знаёмлюся з вашым горадам.

Маніўся сёньня пайсьці ў тэатар Янкі Купалы, але не дастаў білета.

Як ваша імя?

Адкуль будзеце?

Дзе працуецце?

Які ваш занятак?

Ну й як працуецца, ці не шкадуецце?

Каторы раз вы ў Менску?

Ці падабаецца вам наш горад?

11. Прачытайце. Складзіце свае дыялогі (Прочитайте. Составьте свои диалоги).

I.

— Калі будзе аўтобус на Валожын?

— У адзінаццаць дзесяць.

— А якія ёсьць аўтобусы пасыля чатырнаццаці гадзінаў?

— У чатырнаццаць дваццаць, потым у пятнаццаць дзесяць.

Ра'дашкавічы: $8\frac{15}{20}$, $10\frac{29}{30}$, $13\frac{24}{25}$, $17\frac{48}{50}$, $19\frac{02}{05}$.

І ѿ: $10\frac{55}{58}$, $14\frac{14}{16}$, $18\frac{34}{36}$, $20\frac{18}{20}$.

Заслаў: $6\frac{10}{12}$, $6\frac{40}{42}$, $7\frac{10}{12}$, $7\frac{40}{42}$.

Новы Двор: $17\frac{00}{00}$, $18\frac{00}{00}$, $19\frac{00}{00}$, $20\frac{00}{00}$.

II.

- Будзьце ласка выя, адзін білет да Гомлі.
- Вам у вадзін бок?
- Туды і назад.
- Калі ласка.
- Скажыце, ці трэба мне перасядца?
- Не, гэты цягнік ідзе аж да Гомлі.
- А на якой ён калейцы?
- На трэцій плятформе, на пятай калейцы.
- Ці чуваць там аввесткі вакзальнага радыё?
- Чуваць, можаце не хвалявацца.

На Берасьце: 2 плятформа, 3 калейка.

На Гародню: 5 плятформа, 9 калейка, перасядка ў Маладэчне.

На Магілёў: 4 плятформа, 8 калейка.

На Віцебск: 7 плятформа, 14 калейка, перасядка ў Воршы.

На Полацак: 3 плятформа, 6 калейка, перасядка ў Віцебску.

III.

- Прабачце, як мне патрапіць на вуліцу Ра/дашкаўскую?
- Сядайце на трыццаць восьмы аўтобус і едзыце да прыпынку «вуліца Крапоткіна». А як нацянькі, то можна й прайсьці, тут недалёка.

На вуліцу Каліноўскага: трамвай №2, прыпынак «Вуліца Каліноўскага».

На вуліцу Гусоўскага: аўтобус №40, прыпынак «Вуліца Гусоўскага».

На праспект Францішка Скарыны: станцыя мэтро «Купалаўская».

Да пляцу Незалежнасці: трамвай №1, перасядка на мэтро: станцыя «Ўсход», выхад на станцыі «Плошча Незалежнасці».

IV.

- А ці гэтай вуліцай мы дойдзем да крамы «Кветкі»?
- Не, вы ідзяце не ў тым кірунку. Вам трэба зараз павярнуць направа, гэта вуліца Максіма Багдановіча. Потым пройдзеце прыкладна 100 мэтраў. Краму «Кветкі» ўбачыце зь левага боку.

Да пошты: налева: вуліца Луцкевіча, 50 мэтраў, направа: вуліца Коласа, 50 мэтраў.

Да аптэкі: наўпрост, 100 мэтраў, налева: вуліца Петrusя Броўкі, 50 мэтраў.

Да касьцёлу: направа: вуліца Янкі Маўра, 200 мэтраў.

Да крамы «Хлеб»: налева: вуліца Гарэцкага, 100 мэтраў, налева: вуліца Баршчэўскага, на рагу.

12. Прачытайце сабе, што вы прадстаўнік фірмы і прыйшлі на сустрэчу з дырэктарам гандлёвае арганізацыі. Раскажыце, як вы распачалі гутарку.

— Добры дзень! Будзьце ласкавы, скажыце, ці прымае дырэктар?

— Добры дзень! А пра каго я маю паведаміць?

— Мяне завуць Яўген. Прозвішча Рагуля. Я галоўны мэнеджэр фірмы «АБЦ». Калі ласка, вось мая візытоўка. Перапрашаю вас, што ня мог загадзя паведаміць вам пра свой візит.

— Адну хвілінку, я зараз папытаюся. Спадар Васіль, да вас прыйшоў прадстаўнік фірмы «АБЦ» спадар Рагуля... Так... так... добра. Дырэктар прыме вас. Вы маеце на гутарку 20 хвілінай. Калі ласка, праходзьце.

— Добры дзень, спадар Рагуля. Сядайце, калі ласка. Які ў вас клопат?

— Добры дзень, спадар Васіль. Вы першы, каго нам парайлі ў кіраўніцтве канцэрну «Пяць зорак». Па дамоўленасці з кіраўніцтвам, мы забяспечаем канцэрн тэхналёгіямі кіраваньяня прадпрыемствамі. Тэхналёгіі паказваюць, як ідзе кіраванье прадпрыемствамі ў сучасных умовах. Па сутнасці, гэта ёсьць дадатковай (ускоснай) інфармацыяй пра ваших кліентаў... Але гэта трэба паглядзець. Калі ласка, вось тут пададзена больш падрабязная інфармацыя.

— Добра, вельмі добра. Сапраўды, гэта цікава...

Кароткія і простыя размовы (чытайце ўголас)

— Алё?

— Дзе ты ёсьць?! Ці ты забыўся, на калі мы дамовіліся спаткацца?

— Выбачайце, хлопцы, зусім забыўся!
Запрацаваўся, толькі што зірнуў на гадзіннік...
— Ну што ж, больш чакаць нам не выпадае. Мы дакляравалі не пазыніца. Зараз выходзім.
— Тады, можа, я вас перахаплю ў горадзе?
— Добра. Праз хвілінай пятнаццаць мы будзем на станцыі «Ўсход».
— Дык я бягу.

— Алло?

— Где ты пропал?! Или ты забыл, во склько мы договорились встретиться?

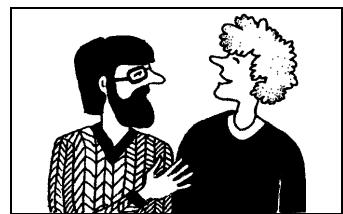
— Извините, ребята, совсем забыл! Заработался, только что посмотрел на часы...
— Ну что же, больше ждать нам не получится. Мы обещали не опаздывать. Сейчас выходим.
— Тогда, может, я вас перехвачу в городе?
— Хорошо. Через минут пятнадцать мы будем на станции «Восток».
— Так я бегу.

— Зьбіраюся браць білеты на вечар. Можаш сказаць дакладна, хто паедзе на спаборніцтвы?
— Зараз у добрай спартыўнай форме Сергей, Пятрусь і Андрэй.
— Добра. Але ж каманда мае быць чатыры чалавекі.
— Хіба, яшчэ Віталь?
— Ну, у Віталя цяпер спад, і ягоныя вынікі ня надта... Можа Юрка?
— О то, напэўна, Юрка. Малады, амбітны, паглядзім на ягоныя вынікі.

— Собираюсь брать билеты на вечер. Можешь сказать точно, кто поедет на соревнования?
— Сейчас в хорошей спортивной форме Сергей, Пётр и Андрей.
— Хорошо. Но команда же должна быть из четырёх человек.
— Может, ещё Виталий?
— Ну, у Виталия сейчас спад, и его результаты не очень... Может Юрий?
— О да, наверное Юрий. Молодой, амбициозный, посмотрим на его результаты.

<p>— А... Вось нарэшце й нашыя грыбнікі вярнуліся. Пакажыце ж свае кошыкі.</p> <p>— На, глядзі.</p> <p>— І гэта ўсё? А дзе ж вашыя грыбы? Вы былі ў такім-то лесе!</p> <p>— Мы зайшлі не з таго боку. Мусілі прабірацца праз калючы хмызьняк.</p> <p>— Ат, незайдросныя вы грыбнікі. Знайшлі дзе заблудзіцца — у трох соснах! Наступным разам пойдзеце са мной.</p>	<p>— А... Вот наконец и наши грибники вернулись. Покажите-ка свои корзины.</p> <p>— На, смотри.</p> <p>— И это всё? А где же ваши грибы? Вы были в таком лесу!</p> <p>— Мы зашли не с той стороны. Вынуждены были пробираться через колючий кустарник.</p> <p>— Ай, незавидные вы грибники. Нашли где заблудиться — в трёх соснах! В другой раз пойдёте со мной.</p>
<p>— Трэба было б зайсьці ў краму. У нас жа няма ані хлеба, ані да хлеба!</p> <p>— Пайшлі ў «Заможны двор», гэта тут, недалёка.</p> <p>— А хіба ён будзе яшчэ адчынены?</p> <p>— Няўко ж не, супэрмаркет працуе кругласутачна. Тут мы купім усё, што трэба.</p> <p>— Гэтую краму варта запомніць.</p>	<p>— Надо было бы зайти в магазин. У нас же нет ни хлеба, ни к хлебу!</p> <p>— Пошли в «Заможны двор», это тут, недалеко.</p> <p>— А разве он будет ещё открыт?</p> <p>— Конечно, супермаркет работает круглосуточно. Тут мы купим всё, что нужно.</p> <p>— Этот магазин стоит запомнить.</p>
<p>— Зрабілі быццам бы ўсё, што вы хацелі: столярка новая, шпалеры паклеены, столь пабеленая, заменена сантэхніка.</p> <p>— Я вам моцна ўдзячны. Колькі я мушу заплаціць за вашую працу?</p> <p>— Па каштарысу. Вось акт прыйманья работы, падпішыце, калі ласка. Аплату можаце ўнесыці заўтра ў вофісе нашае фімы.</p>	<p>— Сделали вроде бы все, что вы хотели: столярка новая, обои поклеены, потолок побелен, заменена сантехника.</p> <p>— Я вам очень благодарен. Сколько я должен заплатить за вашу работу?</p> <p>— По смете. Вот акт приёмки работ, подпишите, пожалуйста. Оплату можете внести завтра в офисе нашей фирмы.</p>
<p>— Зьбіраецся, а пра мяне й ня думаецце. На каго мяне пакідаецце? Я сумую па дзядулю, па Міколу.</p> <p>— Не хвалюйся, ты паедзеш заўтра раніцай зь дзядзькам Сашкам.</p>	<p>— Собираетесь, а обо мне и не думаете. С кем меня оставляете? Я скучаю о дедушке, о Коле.</p> <p>— Не волнуйся, ты поедешь завтра утром с дядей Сашей.</p>
<p>— Да Менску яшчэ тры гадзіны язды.</p> <p>— А калі прыбывае наш цягнік?</p> <p>— А сёмай гадзіне.</p> <p>— Нават ня верыцца, што хутка будзем сярод сваіх.</p>	<p>— До Минска еще три часа езды.</p> <p>— А когда прибывает наш поезд?</p> <p>— В седьмом часу.</p> <p>— Даже не верится, что скоро будем среди своих.</p>
<p>— Прывітанье! Я крыху прыпазынілася, выбачай. Ну, што, пайшлі? Чаго ты сумеўся? Я так ляцела...</p> <p>— Можна было на съпяшацца. Няма белетаў.</p> <p>— Як няма??!</p> <p>— Гэтак глядзіш на мяне, нібы я вінаваты.</p> <p>— Ты ж дакляраваў абавя^зкава дастаць белеты!</p>	<p>— Привет! Я немного задержалась, извини. Ну, что, пошли? Чего ты такой? Я та бежала...</p> <p>— Можно было не торопиться. Нет билетов.</p> <p>— Как нет?!</p> <p>— Так смотришь на меня, будто я виноват.</p> <p>— Ведь ты обещал непременно достать билеты!</p>

Майстры слова гавораць

... На скрай лесу — у ягадах угледзеў я дзяўчат; пытаю дарогі.

— Дарога, — кажуць яны, — тут найбліжэйшая адна: першая паваротка налева, а там — прасыцюсенька, але тудой трудна прабрацца — мост нягодны, лепш ісьці ўкруг, хоця накладу й зробіце вярсты 3-4, але съмялей.

— Воз мой ня цяжкі, — кажу, съмеючыся, — усяго, што на плячах.

— Дармо, што ня цяжкі, — адказваюць яны, — там і з пустымі рукамі дрэнна перабрацца!

От, думаю сабе, вядома, бабы — пужлівае насенне; што за такі мост, каб пехатой не прабрацца! Бяруся, прайшоўшы зь вярсту, крута ўлева, качу простай дарогай, ажно й мост. Тпр-ру. Стой! Рэчка Шыльвянка не шырокая, але глыбокая — ня пройдзеш; «папаў як у нерад: ні ўзад ні ўперад»; назад — сорамна дый далёка варочацца; уперад — неяк адвага адпала…

(Ядвігін Ш.)